

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El vicepresident de la Generalitat i coordinador nacional d'ERC, Pere Aragonès, ahir ■ ACN

ERC quantifica el suport al pressupost en 2.300 milions

■ Aragonès defensa el sí als comptes de Sánchez i Iglesias, que inclouen una inversió equivalent a l'aportació catalana al PIB ■ La Generalitat gestionarà l'ingrés mínim vital i part dels fons europeus

Emili Bella
BARCELONA

El que dimarts era un precord ahir es va convertir en un acord entre ERC i el govern de Pedro Sánchez i Pablo Iglesias pel sí dels republicans al pressupost del 2021. Al·l'annunci de l' aixecament del control financer del Ministeri d'Hisenda sobre la Generalitat, el vicepresident, en funcions de president del govern i de candidat *in pectore* d'ERC, Pere Aragonès, va afegir-hi ahir 2.339 milions d'euros en inversions i transferències per a Catalunya, que suposen un 19,13% sobre el total regionalitzat, un percentatge superior al pes català en població estatal (16,3%) i lleugerament per sobre de la contribució catalana al PIB del conjunt de l'Estat (19%). Aragonès va justificar també el sí republicà als comptes espanyols a canvi d'una disposició ad-

Torra recorda als republicans la submissió nacional que cerca l'Estat

El 131è president de la Generalitat, Quim Torra, va recordar ahir que mentre ell va ser cap de govern l'independentisme va impedir que s'aprovés cap pressupost espanyol: "Al contrari, vam tombar-los." "És un dels honors més grans de la meua carrera política", va assegurar en un missatge

publicat a Twitter. El president va rebutjar que els grups independentistes, en referència a ERC, donin suport als comptes "d'un Estat que et vol sotmès nacionalment i asfixiat econòmicament".

Tampoc el president de la Cambra de Barcelona, Joan Canadell, veu de bon ull les

contrapartides negociades per ERC. "Hem passat del peix al cove al pet al cove", va resumir a Twitter. "Catalunya té un dèficit d'infraestructures acumulat de 45.000 milions d'euros", va detallar, fent referència a un estudi de la Cambra. Canadell també va recollir els 28.000 milions del

dèficit en aquest àmbit només en l'última dècada, segons la patronal Foment del Treball Nacional. En aquest context, va denunciar que els 2.300 milions anunciats per Aragonès "són engrunes" davant un dèficit fiscal de 16.000 milions. "Prou engrunes", va exclamar.

Les frases

“No és cap xec en blanc, és un acord amb una exigència absoluta”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Nosaltres no hem negociat això en una suite del Palace, ni al Majestic, ni estem investint Aznar”

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“No es pot aprovar el pressupost d'un Estat que et vol sotmès nacionalment i asfixiat econòmicament”

Quim Torra
131È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Hem passat del peix al cove al pet al cove. 2.300 milions són engrunes davant el dèficit fiscal de 16.000”

Joan Canadell
PRESIDENT DE LA CAMBRA

dicional a la llei de pressupost que es titularà *Seguiment de les inversions a Catalunya*, que fixarà una trobada quadrimestral per avaluar el grau d'ex-

cució de les inversions previstes en el marc de la comissió bilateral d'infraestructures, recollida a l'Estadut, que només s'ha reunit en una ocasió des de

la seva constitució: el 15 d'octubre del 2018.

Sota el braç d'Aragonès també hi ha la "cogovernança" dels fons europeus per a la reconstrucció, de

manera que la Generalitat marqui les prioritats d'inversió a Catalunya de la part dels fons que li pertoca. Igualment, el preu del suport d'ERC inclou la ges-

tió catalana de l'ingrés mínim vital, l'entrada de la Generalitat a la gestió del Consorci de la Zona Franca de Barcelona –nomenarà dos membres de ple, un dels quals n'ocuparà la vicepresidència segona–, 4 milions per al finançament d'un corredor humanitari, 2,5 milions per a salvament marítim i l'homologació fiscal de l'Institut Català de Finances a l'Institut de Crèdit Oficial –per posar les bases per a una futura banca pública catalana–, a més de l'anunciada reforma de l'impost sobre el patrimoni per posar fi al dúmping fiscal madrileny, un comitè per estudiar una reforma fiscal, una moratòria de pagaments a la Seguretat Social per als autònoms i la recuperació del deute acumulat per l'Estat en la gestió de les beques des del 2005.

Per Aragonès, el suport d'ERC "no és cap xec en blanc, és un acord amb una exigència absoluta", en el benentès que l'únic pressupost "veritablement just és el d'una Catalunya independent".

Rufián i Duran i Lleida

El cap de files republicà al Congrés, Gabriel Rufián, va rebutjar la comparació amb el peix al cove i les contrapartides que aconseguia Josep Antoni Duran i Lleida per a Catalunya a canvi d'aprovar el pressupost: "A mi no em consta que Duran i Lleida fos republicà, ni independentista, ni d'esquerres; nosaltres, sí. Nosaltres no hem negociat això en una suite del Palace, ni al Majestic, ni estem investint Aznar. Qui pensi que Duran i Lleida negociaria que Catalunya gestionés l'ingrés mínim vital desco- neix la política catalana dels últims 40 anys."

La portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs, compareixerà avui al costat de la vicepresidenta del partit, Elsa Artadi, per valorar l'acord un cop coneguts els detalls, però ja d'entrada va dir dimarts que l'aixecament del 155 financer és un mer retorn del que ja era dels catalans. Mentrestant, el president espanyol, Pedro Sánchez, va celebrar ahir els acords assolits amb el PNB, ERC i EH Bildu com una "notícia extraordinària" que esvaeix el camí perquè l'Estat "digui adeu al passat". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'harmonització fiscal pactada entre ERC i el PSOE posa Madrid en guerra

Posar fi al dúmping madrileny de bonificar el 100% de patrimoni remou el sobiranisme d'Ayuso i allunya Cs "Seré el pitjor malson de qui ens robi", avisa

David Portabella
MADRID

No és l'ardorós mes de maig sinó el fred mes de novembre, però Madrid viu un aixecament polític passional contra el pla invasor d'ERC i el PSOE per posar fi al dúmping fiscal madrileny pel qual el govern regional del PP es beneficia de l'imant de l'efecte seu de la capital per reduir impostos als més rics en el que és vist fora de l'M-30 com una competència deslleial. "L'independentisme ens roba" és el crit de guerra. L'objectiu del que Pedro Sánchez anomena "harmonització fiscal" amenaça el privilegi de Madrid de ser l'única que bonifica al contribuent el 100% de l'impost de patrimoni —de facto el deixa exempt quan el tipus que s'ha de pagar a Catalunya oscil·la entre el 0,21% i el 2,75%— i ha desfermat el sobiranisme d'Isabel Díaz Ayuso. "Amb la llibertat fiscal de Madrid i amb la llibertat educativa de Madrid faré el que calgui on calgui. Seré el pitjor malson de qui sigui que toqui la butxaca als madrilenys i de qui robi als madrilenys la seva recaptació per pagar la festa i la corrupció de la independència", va desafiar Ayuso.

La proclama de Gabriel Rufián de posar fi "al paradís fiscal de facto que la dreta s'ha muntat a Madrid" ha arrossegat el PP a l'autodeterminisme fiscal amb un efecte col·lateral: allunya de l'equació dels pressupostos Ciutadans, atrapat entre l'exploració final de la negociació amb Sánchez i la incomoditat que és Ignacio Aguado, el vicepresident de Madrid en la coalició del PP i el partit taronja. "Som la comunitat més solidària i ho fem de bon grat perquè som madrilenys i ens sentim tan madrilenys com espanyols", defensava

Isabel Díaz Ayuso, en una promoció de la restauració ■ EFE

ahir Aguado, presoner del joc en què ERC ha situat els d'Inés Arrimadas en la pugna per la influència al Congrés.

La croada fiscal d'Ayuso va arribar a oïda del president espanyol quan era a Palma en una cimera bilateral amb l'italià Giuseppe Conte, i va recordar a la madrilenya que comunitats veïnes del PP també la miren amb recel. "És un debat que no obeeix a una qüestió merament ideològica. Hi ha presidents del PP que et diuen que hi ha un problema fiscal i s'ha de produir una harmonització fiscal en determinats impostos i garantir una cosa amb la qual fins i tot Ayuso estarà d'acord: la igualtat d'oportunitats. És una debilitat del nostre sistema de finançament autonòmic la falta d'harmonització fiscal", va dir Sánchez.

On morir és més barat
Si bé un capdavanter de la denúncia del dúmping és el valencià Ximo Puig, les

La frase

"Quantes famílies venen de Catalunya fartes i demanant pau i demanant viure en llibertat!"

Isabel Díaz Ayuso
PRESIDENTA DE MADRID

límitrofes Castella i Lleó —en mans del PP— i Castella-la Manxa són les primeres que pateixen que el quilòmetre zero els robi patrimonis que volen tributar menys. Perquè, a més de bonificar el 100% de patrimoni des del 2008, Madrid incentiva al 99% successions i donacions per a cònjuges i parents directes i fa que morir sigui més barat a Madrid i més car a Catalunya. Un solter de 30 anys que hereta del pare per valor de 800.000 euros (dels quals 200.000 serien d'habitatge habitual) pagaria una quota a Catalunya de 9.796 euros, i a Madrid en pagaria 1.586 (8.200 eu-

ros menys). A més, en l'IRPF Madrid té el tipus màxim més baix de tots, amb el 43%, quan el català és del 48%.

A l'hora de desmuntar el dúmping fiscal, Rufián és molt enigmàtic amb el com. "Si ho dic és que no es fa", es limita a dir. La llei 22/2009, de finançament autonòmic, atribueix a les comunitats la competència de reduir la base imposable de l'impost de patrimoni. I crear una quota mínima estatal seria crear un tribut a través de la llei de pressupost i això és prohibit per l'article 134.7 de la Constitució.

En la croada, Ayuso va més enllà i ofereix Madrid com a refugi de catalans: "Quantes famílies venen de Catalunya fartes i demanant pau i demanant viure en llibertat!", va dir ahir sense aportar dades. "Per això aniré aquest cap de setmana a Catalunya perquè jo, com a espanyola abans que madrilenya, em sento compromesa i utilitzaré tots els ressorts legals que se'm donen com a representant a Madrid per defensar que som una nació de ciutadans lliures i iguals", va reblar Ayuso.

181 vots al sarró i tot fet
Amb 181 vots a favor ja al sarró, els de la coalició PSOE-Podem més els d'ERC (13), el PNB (sis), EH Bildu (cinc) i Compromís (un), Sánchez ja supera els 176 de la majoria absoluta i en té de sobres, així que la partida ara és més política que d'urgència aritmètica. I si ERC posa sobre la taula l'as de la fi del dúmping fiscal, Cs s'aferra a l'esmena transaccional amb el PSOE per imposar una targeta sanitària única com a intent final d'espantar els de Rufián i poder vendre que —a diferència del no del PP i Vox— els seus deus escons serveixen per fer virar la coalició PSOE-Podem cap al centre. ■

Federació d'Ateneus de Catalunya

XTAC

Agenda d'activitats

Dissabte 28

- Música** 18h - Folk 'n' viu
Festival de música folk en directe
Societat Cultural i Esportiva La Lira
scelalira.cat
Carrer de Coroleu, 15 (Barcelona)
- Música** 19:30h - Concert Diàlegs Mediterranis
Del cicle "Dissabtes, música a l'Ateneu"
Ateneu Popular de Ponent
ateneulleida.cat
Carrer Pau Claris, 10 (Lleida)
- Música** 20h - Els germans Cubero
Concert de Folk
Germanat de Sant Isidre i Santa Llúcia
salasantallucia.es
Raval de Robuster, 34 (Reus)
- Música** 21h - Concert Jove amb Carla Escoi i Seyha
Concert de Reggae i Sha
Ateneu l'Aliança del poblenou
casinoalianca.cat
Rambla del Poblenou, 42 (Barcelona)

Diumenge 29

- Titelles** 12h - El Jardí
Espectacle infantil
Centre Cultural Sant Vicenç de Sarrià
centredesarria.cat
Carrer del Pare Miquel de Sarrià, 8 (Barcelona)
- Poesia** 18h - Oriol Romani i Carles Torner - Hi ha novetat!
Poemes i músiques d'un Nadal antic i actual
Lluïsos d'Horta
lluïsohorta.cat
Carrer de Feliu i Codina, 7 i, 9 (Barcelona)
- Teatre** 18:30h - Les millors cireres no són les de Txékhov
Amb la direcció de Mireia Pascual
Societat Coral Obrera la Glòria Sentmenat
elcorosentmenat.org
Pg. Anselm Clavé 46-48 (Sentmenat)
- Teatre** 20h - Terrorífica comèdia
Entrada lliure amb limitació d'aforament
Orfeó Reusenc
orfeoreusenc.cat
Carrer de Sant Llorenç, 14 (Reus)

MÉS informació i ESPECTACLES a
ATENEUS.CAT
XTAC.ATENEUS.CAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Xavier Quinquillà
Portaveu d'Educació i diputat de JxCat

La Lomloe: una altra oportunitat perduda

La setmana passada, el Congreso va viure una altra batalla campal durant el ple d'aprovació de la Lomloe o llei Celaá, una altra llei educativa que segueix la tradició de les anteriors. Dotar-la amb cognom ministerial, aprovar-la amb una majoria irrisòria i no donar resposta als grans reptes de l'educació.

L'única bona notícia és que reverteix bona part dels efectes negatius de la Llei Wert, però es queda a mig camí del que podia ser i no és. Concedir més per derogar que no pas per aportar solidesa i mirada de futur, amb un preocupant pas en fals sobre la protecció de la immersió lingüística que va tenir l'agreujant de la manca d'unitat dels partits catalans en la seva defensa i blindatge. Era tan simple com retornar al mateix escenari de la llei anterior, la LOE. Aquesta era l'esperança que ens convenia i que els partits compromesos amb el model d'escola catalana encara estan a temps de defensar durant el tràmit al Senat.

Picabaralla a casa i picabaralla a fora amb la nova croada de la dreta cavernària. Crits de "Libertad", recollida de signatures i, sobretot, la idea d'una nació, una llengua, i el menyspreu de les *lenguas cooficiales*, que no mereixen ni anomenar-se gallec, basc, català o aranès.

El soroll i la picabaralla política han eclipsat els intents d'anàlisi i reflexió serena que una llei educativa mereix. Curiosament, segueix els passos del model català amb avenços importants com ara el model d'escola inclusiva o l'autonomia de gestió de centres, però no planteja reformes ambi-

La protesta contra la llei Celaá amaga la reflexió educativa que mereix ■ EFE

cioses que ens apropin als models educatius més avançats. Ni universalitzar l'educació de 0 a 3 anys, ni prolongar els ensenyaments obligatoris fins als 18, ni flexibilitzar i ampliar els itineraris formatius tant a secundària com als ensenyaments postobligatoris. Mesures totes fonamentals per assolir l'èxit escolar, el gran objectiu de tota llei educativa, i per donar resposta als grans reptes del sistema com ara el fracàs escolar i l'abandonament prematur.

Mentre que Espanya viu en una tempesta constant (aquesta és la vintena reforma educativa en democràcia), a Catalunya ja sumem una dècada d'estabilitat gràcies a la LEC i l'ample consens que la va fer possible. Una llei bastida des del reconeixement a la pluralitat educativa i social, la seva integració a través del Servei d'Educa-

ció de Catalunya, la defensa del model d'escola catalana i, sobretot, sempre situant el debat educatiu en un marc de país. El darrer exemple el trobem en el pacte liderat pel Síndic, que dona resposta des d'un ampli acord polític i social a dos grans reptes del sistema, la segregació escolar i l'infrafinançament.

A l'Estat espanyol, en canvi, les lleis educatives continuen sent instruments ideològics. La Lomloe n'és el darrer episodi. Una llei que, malgrat tenir data de caducitat, obre la porta a la intervenció de l'Estat en matèria lingüística i amenaça el futur del model educatiu català basat en la integració de la iniciativa pública i social. Una llei que perpetua la inestabilitat del sistema, dins una Espanya que no escolta i que continua despenjant-se perillosament del seu propi futur.

Castells avala que s'enterri la 'verinosa' Lomqe o llei Wert

Redacció
MADRID

El ministre d'Universitats, Manuel Castells, va donar ahir el seu suport a la nova llei Lomloe (o Celaá) que, en qüestió de llengües, va dir, "torna a la situació que existia abans del 2013, abans que la llei

Wert i la seva iniciativa d'incloure el castellà com a llengua vehicular en l'ensenyament "enverinessin el clima de convivència a Catalunya".

Sobre la situació de la llengua castellana, Manuel Castells va dir ahir que abans del 2013 "no hi havia cap indicació en cap

El ministre d'Universitats, Manuel Castells, molt a favor de la Lomloe ■ EFE

lloc que indiqués que havia de ser llengua vehicular en l'ensenyament". El ministre va recordar que mai fins a l'aprovació de la llei Wert "hi havia hagut problemes a Catalunya" i va insistir que la convivència "va ser alterada per iniciatives que en el fons van enverinar el clima de convivència en una situació en què no hi havia aquests problemes". I va assegurar que parlava "per experiència". "Com a ministre -va dir-, vull deixar clar la meua total solidaritat i suport a tot el contingut de la llei, sense cap excepció." ■

El Parlament cita Marín pel cas del Consell Esportiu

■ L'alcaldeessa s'haurà d'explicar en comissió sobre un presumpte cas de corrupció

Redacció
BARCELONA

A proposta d'ERC, i amb el suport de tots els grups excepte el PSC, la comissió d'Afers Institucionals (CAI) del Parlament va aprovar la compareixença de l'alcaldeessa de l'Hospitalet, Núria Marín, i també dels tres regidors socialistes, Jaume Graells, Cristian Alcázar i Cristóbal Plaza, pel presumpte cas d'irregularitats i de corrupció al Consell Esportiu, que va suposar diverses detencions al juny a càrrec de la unitat de delinqüència econòmica i fiscal (UDEP) i l'obertura d'una investigació judicial per falsedat documental, desviació de subvencions, malversació i blanqueig de capital. La

L'alcaldeessa de l'Hospitalet ■ ACN

trama la va denunciar Graells i el diputat d'ERC, Jordi Orobitg, va justificar ahir la compareixença de Marín per "l'absoluta falta d'explicacions". La Policia Nacional va detenir dimarts durant unes hores el secretari general de l'Esport de la Generalitat, Gerard Figueras, per interrogar-lo sobre presumptes subvencions irregulars. ■

Un relator de l'ONU qüestiona que l'Estat obviï els presos polítics

Redacció
BARCELONA

El relator de Tortures de les Nacions Unides, Nils Melzer, assegura que veu "problemàtic" que els estats no segueixin les recomanacions de l'ONU. Melzer, que ahir va participar en la inauguració del Festival de Cinema i Drets Humans de Barcelona, es referia al fet que l'Estat espanyol ha incomplert la resolució del Grup de Treball sobre Detencions Arbitràries que demanava l'alliberament dels presos polítics independents. L'informe anual del Grup de Treball sobre Detencions Arbitràries de l'ONU, fet públic al setembre, ja recordava que l'Estat espanyol no havia fet efectiva la seva petició d'alliberar els set dels nou presos polítics inde-

pendentistes catalans que van denunciar el seu empresonament, Jordi Sànchez, Jordi Cuixart, Oriol Junqueras, Quim Forn, Josep Rull, Raül Romeva i Dolors Bassa. Un any abans, després que es fes pública la resolució de Detencions Arbitràries, el president del grup, José Antonio Guevara, ja havia insistit de nou en el seu alliberament i va demanar de no desviar l'atenció d'aquesta petició, que creia que era "la qüestió més important".

La 17a edició del Festival de Cinema i Drets Humans de Barcelona s'inaugurarà l'1 de desembre amb el llançament del film *The war on journalism: the case of Julian Assange* i es podrà seguir a través de les xarxes socials del festival. ■